

(1)

**Chambre
des Représentants**

SESSION 1956-1957.

24 JANVIER 1957.

PROPOSITION DE LOI

modifiant, par un ajouté, l'article 61 des lois coordonnées relatives aux impôts sur les revenus.

AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR M. PHILIPPART.

Article unique.

Subsidiairement :

Remplacer le deuxième alinéa par ce qui suit :

« Le contribuable dispose d'un recours près la Cour d'Appel contre la décision administrative qui, dans le cadre des deux paragraphes précédents, aurait méconnu ses droits. Les dispositions des articles 7 et 8 de la loi du 6 septembre 1895 remplacées par l'article premier de la loi du 23 juillet 1953, sont applicables à ce recours. »

JUSTIFICATION.

La majorité de la Commission des Finances a cru ne pas devoir accueillir la proposition.

On a fait valoir à l'encontre de celle-ci la lenteur de la procédure devant le Conseil d'Etat. Le Ministre a suggéré de créer une commission au sein de laquelle siégeraient des magistrats, commission qui aurait pour mission de réexaminer le problème en son entier et de revoir la procédure.

On ne conteste pas que les paragraphes 7 et 8 de l'article 61 ne donnent pas une faculté à l'administration, mais lui imposent un devoir corrélatif au droit du contribuable.

Aussi faut-il de toute nécessité garantir et organiser le recours éventuel.

Nous persistons à croire que la décision administrative qui refuse de redresser une erreur matérielle de la taxation ou de supprimer un double emploi constitue un abus dont le Conseil d'Etat doit connaître.

En effet, ce refus de l'administration constitue un détournement de pouvoirs. Mais si la Chambre estimait ne pas devoir voter le texte de la proposition tel qu'il a été libellé, elle ne pourrait échapper au

**Kamer
der Volksvertegenwoordigers**

ZITTING 1956-1957.

24 JANUARI 1957.

WETSVOORSTEL

tot wijziging, door aanvulling, van artikel 61 van de samengeordende wetten betreffende de inkomstenbelastingen.

AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER PHILIPPART.

Enig artikel.

Subsidiair :

Het tweede lid vervangen door wat volgt :

« De belastingplichtige kan bij het Hof van beroep hoger beroep instellen tegen de administratieve beslissing waarbij zijn rechten, binnen het kader van de twee voorstaande paragrafen, werden miskend. De bepalingen van de artikelen 7 en 8 van de wet van 6 september 1895, vervangen door het eerste artikel van de wet van 23 juli 1953, zijn op dit beroep van toepassing. »

VERANTWOORDING.

De meerderheid van de Commissie voor de Financiën heeft geoordeeld het voorstel niet te moeten aanvaarden.

Men heeft de traagheid van de rechtspleging voor de Raad van State als tegenargument aangevoerd. De Minister heeft de oprichting voorgesteld van een Commissie waarin magistraten zouden zetelen, en die tot taak zou krijgen het vraagstuk in zijn geheel opnieuw in te studeren en de rechtspleging te herzien.

Dat de paragrafen 7 en 8 van artikel 61 aan het bestuur geen vrije beschikking laten, maar het een verplichting opleggen die de tegenhanger is van het recht van de belastingplichtige, wordt niet betwist.

Het is dan ook dringend nodig het eventuele beroep te waarborgen en te regelen.

Wij blijven de mening toegedaan dat de administratieve beslissing, waarbij geweigerd wordt een materiële vergissing in de aanslag recht te zetten of dubbele belasting ongedaan te maken, een misbruik is, waarvan de Raad van State kennis moet nemen.

Dergelijke weigering van het bestuur is immers machtsafwending. Mocht de Kamer evenwel oordelen dat zij de tekst van het voorstel, zoals die is gesteld, niet moet goedkeuren, dan zou zij toch nog niet

Voir :

415 (1955-1956) :

- N° 1 : Proposition de loi.
- N° 2 : Rapport.

Zie :

415 (1955-1956) :

- N° 1 : Wetsvoorstel.
- N° 2 : Verslag.

devoir de garantir les droits du contribuable et d'assurer à celui-ci une protection contre les abus de pouvoirs et l'arbitraire que pratiquerait l'administration.

C'est pourquoi, de manière tout à fait subsidiaire, nous avons envisagé le recours près la Cour d'Appel, tout à fait analogue au recours exercé contre une décision directoriale en matière d'impôts directs.

Il n'y a pas de raison de modifier ni la procédure ni le délai pour l'exercice de ce recours.

ontkomen aan de plicht, de rechten van de belastingplichtige te waarborgen en hem te beschermen tegen machtsmisbruik en willekeur, waaraan het bestuur zich schuldig mocht maken.

Daarom hebben wij, subsidiair, beroep bij het Hof van beroep overwogen, dat volkomen overeenstemt met het beroep tegen een beslissing van het bestuur inzake directe belastingen.

Noch de rechtspleging, noch de termijn voor het instellen van dat beroep behoeven daartoe te worden gewijzigd.

M. PHILIPPART.
J. DISCRY.
J. DE SAEGER.
A. PARISIS.
P. EECKMAN.